

ΤΑ ΚΟΚΚΑΛΑ

«...και ιδού σεισμός, και προσήγαγε τὰ ὁστὰ ἐκότερον πρὸς τὴν ἁρμονίαν αὐτοῦ». Ἱερεμιάηλ ΔΖ' 7.

1

Δὲν εἶναι πιά κεραμίδι και πόρτα γὰ
μποῦμε,
στρωσίδι γὰ πιθόσουμε τὰ γήπια
πύχουν τὰ σώματα ἀσήκωτα.

Μόνο τὸ χῶμα κι ἡ πέτρα ἀπομένει.
Πάνω ἐδῶ μᾶς κυνηγᾶνε ἀσταμάτητα.
Ἄν σταθοῦμε θὰ λειώσουμε.

Μόνο τὸ χῶμα ἀπομένει
γὰ, μιὰ γουβούλα γὰ μπουκάρουμε μέσα.
Κι ἡ πέτρα,
γὰ κυλήσει και γὰ μᾶς σκεπάσει.

Ὡχ κι αὐτὸ δὲν εἶναι γιὰ πάντα.
Θὰ ἔρθουν μὲ τὰ σκαφτικὰ μηχανήματα
και τὰ κόκκαλα θὰ σκορπιστοῦν σὲ τίποτα
ἄκρες τῆς θάλασσας
ἢ βαθιὰ στὰ ἔξατραμένα ποτάμια
γὰ τὰ γλείφει ὁ ἔρμος καιρός.

2

Θεὲ μου, ποιὸς ἀγαπᾶς;
Τὰ ποιμνια τῶν ἀνθρώπων
ἢ τὰ τέρατα μὲς στὰ σκοτάδια.
Λέω γι' αὐτοὺς μὲ τοὺς φακοὺς ἐπαφῆς:
Οἱ ἀφρονες,
οἱ μάταιοι.

Μὲ τὰ κρυφὰ σχέδια και τὶς ψιθυριστὲς
ἐντολές,
μέσα στὶς αἴθουσες μὲ τὰ παραπετάσματα,
στὸ στρίψιμο τῶν διαδρόμων,
στ' ἀνεθοκατεβάσματα στὶς σκάλες.

Και γιὰ τὰ παλιστόμαρα τοὺς ὑπερέτες
τους:

Ἐξοχώτατοι,
σύντροφοι.
Συμμορίες πού μαζεύονται γιὰ τὸ ἀπάν-
τεχο
ἀπὸ τοὺς τέσσερους ἀνέμους.

3

Δὲν εἶναι ρήγας γὰ σκωθεῖ περασπιστῆς

προφήτης και ἅγιος;
Νὰ ὑπάγει μπροστὰ στὶς φωλιές
μὲ δαυλὸ και μαντέμι.

Τρεῖς γενεές κατασκευάσανε ὄρθια φο-
φίμα.
Στὴν τέταρτη βάλαν ἐλατήρια και προ-
γράμματα
και τὰ κουρντίζουν.

4

Τρέχα λοιπόν, Θεοφάνους, στοὺς τέσσερους
ἀνέμους.

Μὴν σταθεῖς πουθενά,
κρατᾶει φευγιτὸ κυκλικό.

Και τὰ κόκκαλα. Μὴν ἀφήνεις τὰ κόκ-
καλα,

πάρε τα μαζί σου στὸ τσουβάλι...
Τὰ θηρία τὰ φοβοῦνται και τὰ λιανίζουν.
Μὴν τ' ἀφήνεις, παλιώνουν παλιώνουν
και τὶς νύχτες φέγγουν
κάτι θγαίνει ἀπὸ μέσα τους
και κάποτε ἀρμολογοῦνται και σηκώ-
γονται.

Σεπτέμβρης 1974

Ἄγγελος Φώτιος Πασχαλᾶς

★

Κώστας Σπαρτινός

ΑΘΗΝΑ, ΜΑΗΣ 1974

Τοῦτος ὁ καιρὸς εἶναι δραχνᾶς
ἀνοιξῆς ἀρρωστημένης
σοφοὶ και τσαρλατάνοι κυλιστηκαν σὲ ὑπό-
(για
και τὰ παιδιὰ πού γέλαγαν κρυφτήκανε
μέσα στὴ μνήμη
πίσω ἀπὸ τοὺς τοίχους.
Κι ἐκεῖνοι πού τραγοῦδαγαν
βρόντηξαν τὸ τραγοῦδι
βλαστήμησαν τοὺς ἄγγελους
και φύγαν
κι οἱ ἄγγελοι ἀγόρασαν ξυράφια
κόψανε τὶς πλεξοῦδες τους
και φτιάξανε σκοινιά
κατέβηκαν στὴν κόλαση
και μέθυσαν — ψυχὴ μου!